

[Indenrigsministeren.]

blemer fremover, og det er dem, vi gerne skal imødegå.

Under de drøftelser, der, som jeg har nævnt, i meget nær fremtid vil finde sted om etablering af obligatorisk tuberkuloseundersøgelse af nye gæstearbejdere, vil indenrigsministeriet tillige foranledige, at der i samarbejde med det for nylig oprettede gæstearbejderregister sker en yderligere effektivisering af tuberkulosekontrollen med de gæstearbejdere, der allerede opholder sig her i landet, så jeg må efter det, jeg her har sagt, sige, at jeg i høj grad er positiv og vil medvirke på dette område.

Ulla Worm: Det glæder mig meget, at disse forhold nu bliver bragt i orden for gæstearbejderne, både for gæstearbejdernes egen skyld og for landets skyld, og jeg vil gerne takke indenrigsministeren for det meget positive svar.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkter 1 og 2, der var:

Første behandling af forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber

og

Første behandling af forslag til lov om folkeafstemning vedrørende forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

Forhandlingen genoptoges.

Koch: Ministeren har jo ret, når han siger, at det er en historisk beslutning, folketinget skal træffe med den foreliggende sags behandling, en historisk beslutning, som vi skal træffe sammen med befolkningen, der er dybt splittet og tvivlrådig over for, hvad det er, den skal tage stilling til.

Regeringen synes på sin side ikke at have den mindste tvivl, ikke én betænkelighed synes at komme til orde i de udtalelser, vi hører, heller ikke i ministerens tale. Man kan en gang imellem undre sig over, hvordan det kan være sådan, at regeringens

medlemmer og de fleste af dette tings medlemmer kan være så sikre, samtidig med at den befolkning, de repræsenterer, er dybt splittet og vel er blevet mere tvivlrådig, jo mere oplysning den får. Jeg tror, at en af forklaringerne på dette er, at man har på fornemmelsen, at man fra politikernes og regeringens side vurderer dette ud fra relativt kortsigtede økonomiske synspunkter; samtidig med at man fra befolkningens side i stigende grad har en fornemmelse af, at dette er noget ret langsigtet, og at det er de langsigtede perspektiver, der er de afgørende, og som må tælle.

Jeg ved godt, at det er svært at spå om fremtiden, men netop derfor er det vel vigtigt her mere end noget andet sted at prøve at få ridset nogle fremtidsperspektiver op. Det er vel ikke nok at sige, som hr. Niels Helveg Petersen gør, at det er svært at sige, hvad dette vil føre til. Vi bliver nødt til at vurdere det og tage disse problemstillinger med ind i vores vurderinger.

Jeg tror, man kan stille to alternative muligheder op. Den ene er, at EF udvikler sig til en toldunion og en landbrugsordning med en harmonisering og en integration i et beskedent omfang, sådan som det simpelt hen er nødvendigt for at få disse to ordninger til at fungere. Den anden mulighed er, at EF er begyndelsen til en europæisk forbundsstat med et tæt samarbejde på de områder, hvor man har det, senere med et tæt samarbejde om den økonomiske politik og senere igen med et tæt samarbejde om sikkerheds- og forsvarspolitik, at beslutningsrækken på en lang række områder skal lægges op på overstatsligt niveau.

Der er jo ingen tvivl om, at det, som flertallet i denne sal forestiller sig, er, at det, vi skal tage stilling til, er det første alternativ, at der altså er tale om, at EF udvikler sig til, hvad man kunne driste sig til at kalde en forholdsvis interesseløs toldunion og en håbløst bureaukratisk og uhensigtsmæssig landbrugsordning. Så skal vi have nogle løse konsultationer om udenrigspolitik og økonomisk politik. Hvis det er perspektivet, kan man ikke undre sig over, at det ikke er den store begejstring, der præger debatten, og man kunne spørge: hvad skal vi så egentlig i dette system?

Ministeren nævner, at fordelene ved at komme ind i dette system er, at vi kommer